Eg havi verið fermur

Eg havi verið fermur og ungur
– so fagurt tá fullu mær rím –
nú eri eg gamal og stirvin og tungur
– so fer alt á foldum.

2. Fyrr leikti eg lættur um fjøll og skor
– so fagurt tá fullu mær rím –
nú tyngist í hvørjum mítt fótaspor
– so fer alt á foldum.

3. Fyrr dámdi mær harðan seyðarakstur
– so fagurt tá fullu mær rím –
nú hevði eg skjótt verið fyrilagstur
– so fer alt á foldum.

4. Fyrr róði eg fróur á Vágahavið
– so fagurt tá fullu mær rím –
nú hevði tað verið nógv, nógv ov strævið
– so fer alt á foldum.

5. Fyrr kundi eg væl mítt hvalvákn stýra
– so fagurt tá fullu mær rím –
nú hongur mín grindaknívur í slíðra
– so fer alt á foldum.

6. Fyrr dámdi mær harðan grindaróður
– so fagurt tá fullu mær rím –
nú hevði eg skjótt verið pøstur og móður
– so fer alt á foldum.

7. Fyrr var eg við líggjanum kringur á bøi
– so fagurt tá fullu mær rím –
nú eri eg raskast í mussaskøði
– so fer alt á foldum.

8. Fyrr seig eg fúsur í lundalandi
– so fagurt tá fullu mær rím –
nú tori eg ikki í lesningsbandið
– so fer alt á foldum.

9. Fyrr mettist eg javnt við rættar menn
– so fagurt tá fullu mær rím –
nú orki eg einans at røra mín penn
– so fer alt á foldum.

10. Tó kann eg væl vera glaður og fróur
– um trek nú falla mær rím –
eg veit, mær fylgir mín faðir góður
– um alt fer á foldum.

11. Og má eg missa so mangan gleim
– og enda so her míni rím
hann tekur meg burt til eitt betri heim
enn finnist á foldum.

Mikkjal á Ryggi yrkti. Lagið er Stolt Signhild